

DE TANTE VAN CHARLEY

(CHARLEY'S AUNT)

Een klassieke klucht uit 1892

door

BRANDON THOMAS

Vertaling

door

Ger Apeldoorn

en

Harm Edens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE TANTE VAN CHARLEY - CHARLEY'S AUNT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BRANDON THOMAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KOLONEL SIR FRANCES CHESNEY - oud-militair uit India

STEPHEN SPETTIQUE - notaris uit Oxford

JACK CHESNEY - student in Oxford

CHARLES WYKEHAM - student in Oxford

LORD FANCOURT BABBERLY - student in Oxford

BRASSETT - huisknecht v/h college

DONNA LUCIA d' ALVADOREZ - uit Brazilië

KITTY VERDUN - onder voogdij van Spettigue

AMY SPETTIQUE - nicht van Spettigue

ELA DELAHAY - een weesmeisje

Commemoration Week, Oxford, 1892

DECOR:

De studentenkamer van Jack Chesney in het St. Olde's College in Oxford. Een deur naar de gang en een deur naar de slaapkamer. Er staan een tafel met stoelen, een paar fauteuils, een buffet met daarop een dienblad met drie glazen, een schrijftafel, boekenkasten en een piano met ladingen bladmuziek. Er is een open haard en overal staan en hangen foto's van ballet-meisjes en roei- en rugbyteams. Tabakspotten, sigaren, pijpen, whisky, bokshandschoenen. Op een sokkel staat een buste van Plato.

EERSTE BEDRIJF

Jack zit aan z'n schrijftafel te worstelen met een brief. Hij is een jaar of 22 en heeft een niet-aangestoken pijp in z'n hand. Hij kijkt naar de brief en verscheurt die.

JACK: Ik kan het niet! Ik kom er niet in. *(gooit z'n pen neer)* Wat wil ik nou zeggen? Ik weet niet hoe ik moet beginnen. Waarom heb ik in godsnaam een paar dagen geleden op dat feestje m'n mond niet opengedaan? *(staat op)* Toen ze zei dat ze de hele zomer weggaat. Nee, ik moest weer wachten tot het allerlaatste moment en nu zit ik klem. Tsjongejonge. Maar ik weet al wat. Ik doe alsof het een oefening is. Ik schrijf er een stuk of twaalf, allemaal verschillend. En de beste stuur ik op. *(gaat weer zitten)* Nou, kom op Jack, daar zit je dan, je bent verliefd op het mooiste meisje van de hele wereld... dus je gedraagt je als een man en je zegt het gewoon, of zij gaat morgen op vakantie en jij gaat met studieverlof. Nou, toe maar... *(schrijft)* 'Allerliefste schat'. *(stopt)* Dat is misschien een beetje veel. *(scheurt het vel doormidden en begint opnieuw)* 'Geachte Miss Verdun'. *(stopt)* Nee, dat is veel te formeel en helemaal niet wat ik voel.. *(scheurt)* 'Lieve'... ach, hou es op - gewoon doen... *(schrijft)* 'Lieve Kitty'... dat is goed. *(Brassett, een man tussen de veertig en de vijftig, komt binnen)* En dan race ik als een dolle stier in één keer door naar het einde. *(kijkt trots)* Lieve Kitty...

BRASSETT: Sorry, meneer, maar vindt u het erg om...

JACK: Ja, dat vind ik heel erg. Ga weg. Ik ben bezig.

BRASSETT: Ja, maar, meneer...

JACK: Dit is belangrijk. Hoepel op!

BRASSETT *(pakt een stapel boeken op)*: Ja, meneer.

JACK *(terzijde)*: Ik was net zo goed begonnen. *(begint weer)*

Lieve Kitty... *(Brassett laat doodgemoedereerd de boeken vallen)* Wat doe je nou, Brassett? Wat moet je nou?!

BRASSETT: Ik wou alleen maar even zeggen, meneer, dat ik een paar dingen uit de kast heb gehaald...

JACK: Ja, hartelijk dank, ga weg en laat me met rust.

BRASSETT: ... waarvan ik de indruk had dat u ze niet...

JACK: Neem maar! Hou maar! Trek voor mijn part die hele kast leeg... maar ga weg!! *(Brassett loopt naar de deur. Jack grimmig)* Lieve Kitty!

BRASSETT: Sorry?

JACK: Wat nou?! Ik heb het niet tegen jou! Ga weg! *(Brassett gaat weg. Charley, een jongen van een jaar of twintig, komt binnen)* Lieve KITTY...

CHARLEY: Nou-nou...

JACK: Brassett, als je nou niet opsodemietert, dan... (*ziet Charley*) Oh, ben jij het? Charley... jongen... zeg het eens.

CHARLEY: Nee, je bent bezig. Ik wil je niet storen.

JACK: Dat geeft niet. Ik word alleen gestoord van die Brassett.

CHARLEY: Wat wou die?

JACK: Hij pakt m'n kleren in voor de vakantie en hij loopt de hele tijd als een ouwe theetut aan m'n kop te zeiken, terwijl ik probeer om een hele belangrijke brief te schrijven. Dus eh... let vandaag maar niet op mij. Ik voel me kloten.

CHARLEY: Ik ook.

JACK: Hoezo?

CHARLEY: Ik probeer ook een brief te schrijven.

JACK: Een brief? Aan wie?

CHARLEY: Aan eh... aan Miss Spettigue.

JACK: Hoe ver ben jij?

CHARLEY: Nou, ik heb een goed begin... niet te afstandelijk, maar ook weer niet te...

JACK: Te familiair? En dat is..?

CHARLEY: Lieve Amy. En toen wist ik het niet meer. Dus ik wou jou vragen hoe het verder moet. Jij weet altijd precies wat je moet zeggen en wat je moet doen.

JACK: Oh, is dat zo?

CHARLEY: Ja, ik heb een handicap. Ik ben verlegen. Jij niet.

JACK: Oh, nee?

CHARLEY: Dus ik wil gebruik maken van jouw ervaring.

JACK (*terzijde*): Dat is een goed idee. Ik laat hem gebruik maken van mijn ervaring, terwijl ik die zelf opdoe. (*gaat zitten en pakt een nieuw vel*) Nou, even kijken. Je bent verliefd op Amy Spettigue en je wilt weten of er hoop is en...

CHARLEY: Ze vertrekt morgen naar Schotland.

JACK: Ja, dat weet ik. Dus je wilt haar vandaag nog zien. Zo laat, daar en daar... en je wacht op antwoord. Heb ik dat goed geanalyseerd?

CHARLEY: Haarscherp.

JACK: Nou eh... dan moet je iets schrijven in de trant van... (*schrijft*)... Lieve Kitty... (*stopt meteen*)

CHARLEY: Nee, niet Kitty! Amy!

JACK: Oh, ja, natuurlijk. Ik was er even niet bij. (*scheurt*) Allerliefste Amy, vergeef me dat ik je zomaar schrijf, maar ik hou zo ontzettend veel van je - dat laatste onderstreept...

CHARLEY: Is dat niet een beetje te erg?

JACK: Stil nou. Met heel m'n hart - ook onderstreept...

CHARLEY: Ja, hoor!

JACK: Dat ik je wel moet schrijven om 't te vertellen. Het enige dat ik van je vraag is...

CHARLEY: Er is alleen één reden waarom ik het wat voorzichtiger wil formuleren, ook al wil ik dat eigenlijk niet.

JACK: En dat is?

CHARLEY: Nou eh... ik heb een tante...

JACK: Charley, jongen, we hebben allemaal een tante. Wat is daarmee?

CHARLEY: Ik vind dat ik het haar eerst moet vertellen.

JACK (*gooit z'n pen neer*): Jezus! Als je je tante erbij gaat slepen, dan kunnen we net zo goed wachten tot ze terug zijn uit Schotland.

CHARLEY: Hoezo?

JACK: Je weet toch hoe dat gaat met tantes, als die zich ergens mee gaan bemoeien?

CHARLEY: Nee, dat weet ik niet. Want ik ken haar niet. Ik heb haar nog nooit gezien.

JACK: Nou, dan hoeft ze het ook niet te weten. Ze heeft zich tot nu toe ook niks van je aangetrokken.

CHARLEY: Behalve dat ze me naar Eton heeft gestuurd toen m'n ouders waren overleden. En daarna naar Oxford. En eergisteren kreeg ik een brief van haar dat ze vandaag aankomt met de trein en dat ze om één uur met me wil lunchen.

JACK: En je hebt haar nog nooit gezien?

CHARLEY: Nee. Ze is voor mijn geboorte naar Brazilië geëmigreerd en daar is ze de privé-secretaresse geworden van één of andere rijke Braziliaan, Don Pedro d'Alvadorez; en nou zit ik net in de krant te kijken, zie ik dit... (*hij geeft Jack een krant*)

JACK (*leest*): Donna Lucia d'Alvadorez, de miljonairsvrouw uit Brazilië, die onlangs het buitenhuis van Lord Topplesby heeft gekocht, is een warme persoonlijkheid van Engelse origine en een financieel genie. Met deze kwaliteiten verwierf zij grote dankbaarheid van haar overleden echtgenoot, wat leidde tot een liefdeshuwelijk op zijn sterfbed. (*tegen Charley*) En wat moet ik hiermee?

CHARLEY: Lees maar door.

JACK (*leest*): Haar enige familie is een neef in Oxford. Nou, mazzel voor het neefje.

CHARLEY: Dat ben ik dus.

JACK: Wat? Godsamme, Charley! Wat een giller! En ze kan ieder moment aankomen?

CHARLEY: Ik heb bij alle treinen gestaan. Dat ze uitgerekend vandaag moet komen.

JACK: Dan komt ze met de volgende... precies op tijd voor de lunch.

CHARLEY: Daar word je toch niet goed van. Ik wou die brief schrijven aan Amy.

JACK: Dat weet ik even niet.

CHARLEY: Maar het is allemaal zo moeilijk... zo gecompliceerd.

JACK: Hoezo?

CHARLEY: Nou, ja... ik heb verder helemaal niemand...

JACK: Helemaal niemand - met zo'n tante?!

CHARLEY: Ja, maar daar hoef ik niks van te verwachten... behalve alles wat ze al voor me heeft gedaan - en waar ik ook heel dankbaar voor ben en zo... maar ik wil Amy spreken en ik wil tegen haar zeggen...

JACK: Charley, ik heb een verbluffend goed idee!

CHARLEY: Jack, jongen... ik wist het! Schrijf maar op, dan schrijf ik het over.

JACK: Nee, niet voor jou... voor mij... voor ons allebei. Jij bent weg van Amy en ik ben verliefd op Kitty...

CHARLEY: Oh, ja?

JACK: Ja. Heel erg verschrikkelijk. Ik vind haar nog leuker dan cricket. En dat was ik net op papier aan het zetten, toen jij binnen kwam. Daar ligt m'n eerste poging.

CHARLEY: Wat leuk! En wat is je idee?

JACK: We kappen met die brieven. We geven een uitgebreide lunch voor je tante en daarna drinken we thee in de tuin.

CHARLEY: In de tuin?

JACK: Ja, ik vraag wel toestemming.

CHARLEY: Maar ik heb zo'n kleine kamer.

JACK: Geeft niet, je mag de mijne wel gebruiken. Krijg je Brassett erbij. *(roept) Brassett! (tegen Charley) Kom op! We vragen de dames eerst!*

CHARLEY: We vragen de dames?

JACK: Of ze je tante willen ontmoeten.

CHARLEY: En die ouwe Spettigue?

JACK: Die ouwe Spettigue kan opzouten!

CHARLEY: Oh, dat was ik vergeten. Die is een paar dagen naar Londen voor zaken.

JACK: Dat is nog beter. *(roept) BRASSETT!*

CHARLEY: Denk je dat ze komen?

JACK: Ze komen rennen.

CHARLEY: Waarom denk je dat?

JACK: Wat denk je zelf?

CHARLEY: Laat maar, ik denk liever wat jij denkt.

JACK: We sturen ze meteen een uitnodiging... schrijf maar op... *(hij dicteert Charley) Geachte Miss Spettigue. (roept) BRASSETT, waar ben je?! (Brassett komt binnen) Waar is die man? (ziet hem) Oh,*

Brassett, ik moet iemand hebben die een uitnodiging naar de Spettigue's kan brengen.

BRASSETT: Ja, meneer. *(hij gaat weg)*

CHARLEY: Dat heb ik.

JACK *(pakt een envelop en schrijft die zelf)*: Zouden u en Miss Verdun mij de eer en het genoegen willen doen...

CHARLEY: ... het genoegen...

JACK: ...om te komen lunchen met de heer Chesney en ondergetekende...

CHARLEY: ... de heer Chesney...

JACK: Ik schrijf de envelop wel.

CHARLEY: ... ik schrijf de envelop wel...

JACK: Nee, dat niet, sukkel! *(dicteert)* ... Op zijn kamer, St Olde's College, vandaag om één uur... *(schrijft de envelop)* Miss Spettigue...

CHARLEY: Miss...

JACK: Hou nou op! *(dicteert)* Om kennis te maken met mijn tante... hoe heet ze ook alweer?

CHARLEY: Donna Lucia d'Alvadorez.

JACK: M'n tante Donna dinges. Schrijf maar op. *(dicteert)* Antwoord per omgaande wordt zeer op prijs gesteld.

CHARLEY: Hoogachtend, Charles Wykeham. *(vouwt de brief)* Jack, je bent geniaal!

JACK *(likt de envelop)*: Het is een prachtkans. Vlak voor ze naar Schotland gaan.

CHARLEY: En wij met studieverlof.

JACK: En we hebben ze helemaal voor onszelf. *(Brassett komt weer binnen)*

BRASSETT: Ik heb iemand voor de uitnodiging, meneer.

JACK *(geeft de brief)*: Dit is 'm en zeg dat hij zich netjes aankleedt.

BRASSETT: Ja, meneer. *(hij gaat weg, kijkt even op de envelop en lacht)*

JACK: Dit soort dingen kun je niet regelen met de post. *(verscheurt z'n brief)*

CHARLEY: We hebben ze helemaal voor onszelf.

JACK: Ja, en we hadden ze niet kunnen vragen zonder jouw tante. Ik vind dat ouwe mens nou al aardig. *(roept)* Brassett! *(Brassett komt weer binnen)*

BRASSETT: Ja, meneer?

JACK: Een lunch voor vijf personen.

BRASSETT: Voor hoeveel personen, meneer?

JACK: Voor vijf.

BRASSETT: Voor vijf, meneer? *(lacht even)*

JACK: Wat is daar zo leuk aan?

BRASSETT: Nou, meneer, ik vrees dat onze kredietfaciliteiten in de keuken enigszins zijn uitgeput.

JACK: Oh. *(tegen Charley)* Heb jij nog een paar flappen?

CHARLEY: Nou, eh... mijn toelage is eh...

JACK: Oh. Dan ga je maar naar de winkel, Brassett.

BRASSETT: Daar staat ook een kleine rekening, meneer.

JACK: Oh. *(ziet Charley's horlogeketting)* Charley, vind je het erg als we... *(pakt de ketting)* Kijk eens, Brassett, doe je best.

BRASSETT *(bekijkt de ketting)*: Dit gaat niet lukken, meneer. Ik geloof niet dat ik hier iets voor krijg. *(geeft hem terug)* Maar ik denk dat het wel lukt in de winkel als ik zeg dat het voor mezelf is.

JACK: Okee, Brassett. Een lunch voor vijf personen om één uur.

BRASSETT: Dat is wel erg kort dag, meneer.

JACK: Ja, maar daarna kun je uitrusten. Je doet maar waar je zin in hebt, als ik maar een lunch krijg voor vijf personen om één uur. *(steekt de ketting in z'n zak)* Dat is toch goed, Charley?

CHARLEY: Ja eh... *(pakt de ketting)* dat is mijn horloge.

JACK: Sorry, jongen. Mijn fout.

BRASSETT: Wat voor wijn, meneer?

JACK: Champagne.

BRASSETT: Die is bijna op, meneer.

JACK: D'r zijn nog zes flessen!

BRASSETT: Ik dacht het niet. *(pakt ze uit het buffet)* Nee, meneer, nog maar vier.

CHARLEY: Dat is meer dan genoeg.

JACK: D'r waren er zes! Ik weet het zeker!

BRASSETT: Sorry, meneer, vier flessen champagne. En volgens mij... *(kijkt)* ja, één fles rode wijn.

JACK: Die wijn kan opzouten. Die staat al een maand open. *(terzijde tegen Charley)* Die andere twee flessen heeft hij gejat! Het is een parasiet!

CHARLEY: Die van mij is net zo erg. *(Jack kijkt smerig naar Brassett. Die kijkt net zo vies terug)*

JACK: Zo zijn ze allemaal. Aard van het beestje. *(Brassett gaat weg)* Nou, jij laat je tante de kapel zien en de rest van de gebouwen en dan kan ik even een praatje maken met Kitty.

CHARLEY: Ja, dat is een leuk idee, maar wanneer moet ik dan een praatje maken met Amy? Als die tante de hele tijd voor m'n voeten loopt?

JACK: Daar had ik nog niet aan gedacht.

CHARLEY: Ze is een goed excuus om de dames hier te krijgen, maar verder is ze natuurlijk strontvervelend.

JACK: Erger. Ze is ongetwijfeld krijsend irritant.

CHARLEY: Hoe doen we dat dan?

JACK: Ja, nou eh... Hannibal is over de Alpen getrokken op een olifant en ik ben er onderdoor gegaan in een trein, dus er is altijd een manier!

CHARLEY: Ja, maar wat dan? Kunnen we niet iemand vragen die haar op sleeptouw neemt?

JACK: Ja. Iemand die we kunnen vertrouwen. (*Brassett komt weer binnen*)

CHARLEY: Maar wie?

JACK: Wat vind je van Brassett? Die is wel een tikkeltje opgeblazen en hij heeft net zoveel verstand van kunst als een kurketrekker, maar we kunnen hem toch wel een beetje optuigen als een Don... voor één dagje?

CHARLEY: Ja, dat is misschien wel een goed idee, maar...

JACK: Nee, dat kan niet. Hij moet bedienen aan tafel.

CHARLEY: Ja.

JACK: Freddy Peel?

CHARLEY: Oh, dat is zo'n cynisch mannetje. (*Brassett gaat weer weg*)

JACK: Trouwens, die zou je tante totaal aan d'r lot over laten.

CHARLEY: Ja, en wij willen onze dames het hof maken.

JACK: Ik weet het! Babbs! We vragen Fanny Babbs!

CHARLEY: Ja, waarom komen we daar nu pas op?

JACK: Dat is een gezellige vent. Daar kan je tante zich wel mee vermaken.

CHARLEY: Geweldig!

JACK: Brassett! (*Brassett komt weer binnen*)

BRASSETT: Ja, meneer.

JACK: Ga naar de kamer van Lord Fancourt Babberly, doe hem de groeten en vraag of hij onmiddellijk hier wil komen.

BRASSETT: Ja, meneer.

JACK: En zeg dat het heel belangrijk is.

BRASSETT: Ja, meneer. (*hij gaat weg*)

JACK: En nu meteen!

BRASSETT (*achter*): Ja, meneer.

JACK: En terwijl Babbs arm in arm loopt met jouw tante, kunnen wij even een praatje maken met de dames.

CHARLEY: Hé, Jack, je zei net dat Babbs zo gezellig is, maar eh... heb jij de laatste tijd niks aan hem gemerkt? Sinds hij zo ziek was en naar Zuid-Frankrijk moest?

JACK: Ik heb alleen gemerkt dat hij tot over z'n oren in de schuld zit.

CHARLEY: Nee, ik bedoel dat hij tot over z'n oren verliefd is.

JACK: Oh, is Babbs verliefd?

CHARLEY: Ja, hij zei zoiets. Volgens mij zit hij net zo te zwijmelen...

JACK: ... als wij. Dat is fantastisch. Dan snapt hij dat die ouwe tante zo ver mogelijk bij ons uit de buurt moet blijven.

CHARLEY: Jack, jongen, jij wordt nog eens Minister-President. (*Brassett komt weer binnen*)

BRASSETT: De groeten van Lord Babberly, hij kan niet komen want hij geeft zelf een lunch en of hij een paar flessen champagne kan lenen.

JACK: Of hij een paar flessen champagne kan lenen?! Waar haalt hij het lef vandaan..?

CHARLEY: Wie komen er dan?

JACK: Ach, Freddy Peel natuurlijk en nog een paar van die idioten. Zitten ze weer de hele middag vieze liedjes te brullen.

CHARLEY: Ja, het is niet om aan te horen.

JACK: Dat kunnen we niet hebben. (tegen Brassett) Dekken voor zes, Brassett.

BRASSETT: Ja, meneer.

CHARLEY: Wat doen we nu?

JACK: Nou, we gaan naar hem toe en we zeggen dat hij moet komen. Anders schopt hij ons hele plan in de war met die egoïstische klotegeintjes van hem. (*tegen Brassett*) Zet die champagne koud en ruim de kamer op. Kom op, Charley! (*ze gaan weg*)

BRASSETT (*boos*): Eén uur! (*zucht*) Eerst de kamer opruimen, dat is altijd het beste. (*ruimt op*) Opschieten, opschieten, opschieten, er is nooit ergens tijd voor. Dit moet snel, dat moet snel, alles moet snel, behalve hun rekeningen betalen, dat gaat wat minder snel. (*kijkt zielig naar de champagne*) Ik dacht dat ik hier nog een tijdje mee vooruit kon. Nou, ja... (*hij gaat weg*)

LORD FANCOURT (*achter*): Jack? Hallo?! Jack?! (*hij verschijnt voor het raam en klimt naar binnen met een tas*) Waar ben je, verdomme? (*kijkt even in de slaapkamer*) Ik wou even wat knalslurp van je lenen. (*loopt naar het buffet*) Waar zou hij dat bewaren? (*ziet de champagne*) Hallo, wat hebben we daar? (*zet z'n tas op tafel en pakt een fles in in een plaid van een stoel*) Eigen schuld, moet je het maar niet laten slingeren... (*pakt nog een paar flessen in*) ... op zo'n opvallende manier... terwijl ik tot ver over m'n oren in de schuld zit... wat zullen die stom staan te kijken... (*pakt vierde fles*) Zo, iedereen z'n eigen fles... (*pakt de tas*)... en dan drinken zij maar whisky... (*ziet dat er bijna niks meer in zit*)... met heel veel soda. (*hij wil weggaan, maar Jack en Charley komen binnen*)

JACK: Ha, die Babbs. (*pakt de tas en zet die op tafel*) Jou moeten we hebben. We hadden het net over je...

LORD FANCOURT: Echt waar? Jack, hoe zie ik eruit?

JACK: Fantastisch, jongen.

LORD FANCOURT: Ja, dat vind ik ook. *(pakt de tas)* De mazzel.

JACK *(houdt hem tegen en pakt de tas weer)*: Waar ga je heen, Babbs? Kwam je niet voor ons?

LORD FANCOURT: Oh, ja! Ik wou wat knalslurp van je lenen, maar...

JACK: Sorry, maar dat kan niet. Je had zo een paar flessen kunnen krijgen, maar die mongool van een Brassett...

LORD FANCOURT: Weet ik. Die van mij is net zo erg. Er is geen land mee te bezeilen. De mazzel. *(hij maakt een schijnbeweging. Jack en Charley duiken mis en belanden op de tafel op de tas. Lord Fancourt lacht)*

JACK: Ik wou gisteren nog even langskomen, maar je was er niet.

LORD FANCOURT: Nee, je kent Freddy Peel toch wel? Dat is die gek met die drie hersencellen, die het nog niet doen ook. Ik ben minstens twee keer zo slim! Nou, die gaf gisteren een kaartavond en ik heb honderd pond van hem gewonnen. Je had z'n gezicht moeten zien! Als ik er aan denk, krijg ik nog de slappe lach.

JACK: Hoezo? Freddy Peel heeft geen rooie cent.

LORD FANCOURT: Nee?

CHARLEY: Heeft hij betaald?

LORD FANCOURT: Nee, maar dat gaat hij doen als z'n grootmoeder overlijdt.

JACK: Dat mens is al jaren dood.

LORD FANCOURT: Ja? Wat een huffer! Hij heeft al zo vaak gewonnen. Win ik één keer.. en dan word ik belazerd door die... door die gek met die drie hersencellen, die het nog niet doen ook. Ik ben minstens twee keer zo slim! De mazzel. Ik ben weg. *(hij wil naar het raam lopen, maar Jack en Charley houden hem tegen)*

JACK: Hé, Babbs, kun je hier niet blijven voor de lunch?

LORD FANCOURT: Sorry, ik heb geen tijd voor die flauwekul. Ik moet naar m'n decaan.

JACK: Babbs, je moet niet zo hard werken. Je ziet er al zo afgetrokken uit.

LORD FANCOURT: Ja?

CHARLEY: Dat zei ik net nog tegen Jack.

LORD FANCOURT: Denk je dat ik dood ga?

JACK: Ben je gek?! Je moet je alleen niet zo druk maken om je studie. Jij krijgt ook wel een dikke baan zonder al die ballast.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto